

~ ŞENLİK AİLESİ ~

MİM • DIEGO FUNCK

BU EVDE

GREV VAR!

Türkçeleştiren: Yağmur Yavaş

tudem

~ ŞENLİK AİLESİ ~

MİM • DIEGO FUNCK

**BU EVDE
GREV VAR!**

ŞENLİK AİLESİ BU EVDE GREV VAR!

© 2023, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. AŞ
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

metin hakları © 2021, Mim
resim hakları © 2021, Diego Funck

İlk baskı 2021 yılında, Fransa'da *Le jour où les parents se sont mis en grève* adı ile Éditions Milan tarafından gerçekleştirilmiştir.

Bu kitabın telif hakları Akan Ajans aracılığıyla alınmıştır.

YAZAR: Mim
RESİMLEYEN: Diego Funck
TÜRKÇELEŞTİREN: Yağmur Yavaş
EDİTÖR: Ümit Mutlu
SON OKUMA: Begüm Özbayram Seçilmiş
GRAFİK UYGULAMA: Aslı Kurt

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Başkent Organize San. Bölgesi 22 Cad. No:6 Malıköy, Temelli/Ankara
Tel: 0312 640 16 23

Birinci Baskı: Kasım 2024 (2000 adet)

ISBN: 978-605-285-936-0
Yayınevi sertifika no: 45041
Matbaa sertifika no: 48083

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez, çoğaltılamaz.

~ ŞENLİK AİLESİ ~

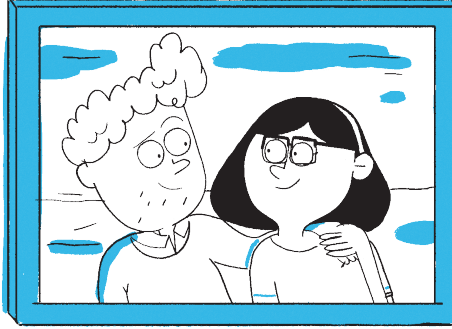
MİM • DIEGO FUNCK

BU EVDE GREV VAR!

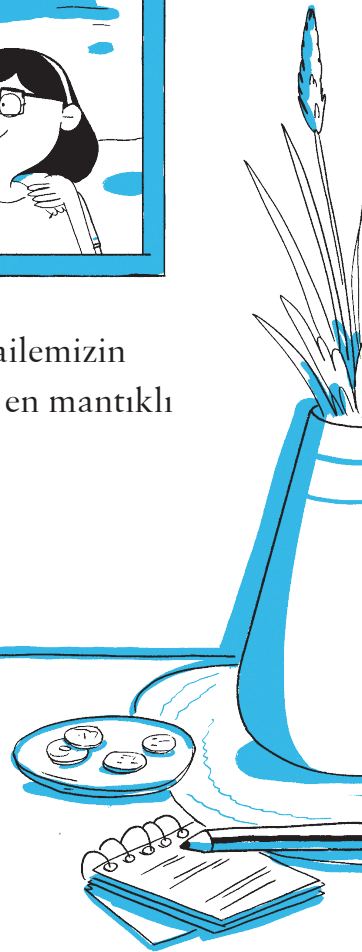
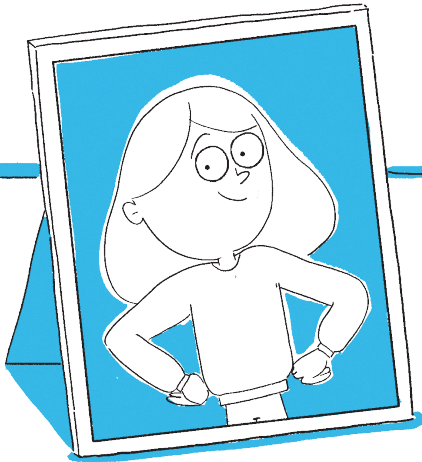

ŞENLİK AİLESİ PEK KALABALIK:

Bunlar, **annem** ve **babam**.

Ben **Şarlot**. On yaşındayım ve çlgın ailemizin en büyük çocuğuyum. Hâliyle, evdeki en mantıklı kişi de benim.

Timote sekiz yaşında.
Aklı hep tuhaf ve
komik fikirlerle
doludur.

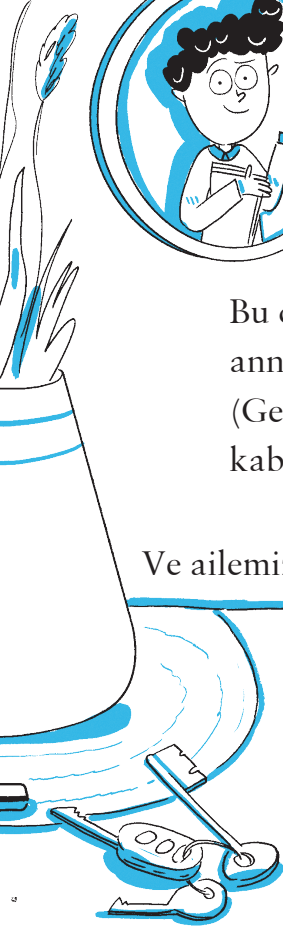
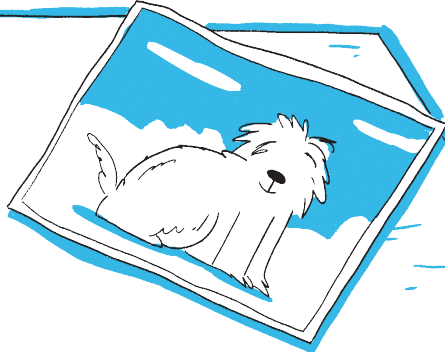

Bazil, henüz ikinci
sınıfta olmasına rağmen
ailenin bilgi kúpüdür.

Bu da anaokuluna giden,
annemin kuzusu **Gaspar**.
(Gerçi annem bunu asla
kabul etmiyor.)

Ve ailemizin son üyesi, köpeğimiz **Pupet!**

BİRİNCİ BÖLÜM

Anne babalar hakkında tek bir yorum yapmam gerekse, GERÇEKTEN tuhaf varlıklar olduklarını söyledim. Anlaşmazlık çıkarma ve çelişki yaratma konusunda ustalar. Bir dedikleri bir dediklerini tutmaz, söyledikleriyle yaptıkları aynı olmaz. Hatta bunu sanat hâline getirirler. Eşi benzeri görülmeyen bir yeteneğe sahiptirler.

Mesela bu pazar günü, kardeşlerimle birlikte Playstation oynarken babam elinde iki fincan kahveyle salona girdi. Bizi görünce kaşlarını çattı.

“Aa, hâlâ mı? Lütfen bana ‘Playstation oynamıyoruz,’ deyin.”

Cevap vermedik tabii, çünkü TAM OLARAK Playstation oynadığımızı GÖRÜYORDU. “Hayır, oynamıyoruz,” desek, onunla alay edip etmediğimizi sordu. Onlar için neden “çelişki yaratmada ustalar” dediğimi anlamışsınızdır.

“Ben sizin yaşıңызdayken...”

Hah, başladık. İşte burada, babamın sıkıcı çocukluk anılarından bahsedeceğini hemen anladım. Eline kitap alıp okurmuş, ip veya kartondan küçük arabalar yapmış, hatta bunlar için garaj inşa edermiş. Defalarca dinlediğimiz anılarını bize yeniden anlattı. Uzattıkça uzattı. Çocukluğunda yaşadığı korkunç(!) şeylerin listesini ve tüm bunların onu nasıl mutlu ettiğini (bir çelişki daha!) kibar kibar dinledik. Sonunda babam konuşmasını şu sözcüklerle bitirdi:

“Hadi çıkıp bahçede dolaşın. Kovboyculuk oynayın. Ya da ne bileyim, kulübe falan yapın.”

İşte yine kovboyculuk. Babam kovboyculuk oyunundan sürekli bahsediyor ama bu bizim ilgimizi hiçbir zaman çekmiyor ki! Bu konuda neden bu kadar takıntılı, bilmiyoruz. Belki, sürekli izlediği ve izlememiz için bizi de ikna etmeye çalıştığı şu eski siyah-beyaz filmler yüzündendir. Neyse.

Ancak, söylediği şu “kulübe yapma” işi ilginç geldi. Fırlayıp montlarımızı giydik.

“Yağmur yağıyor,” dedi Timote. “Bot da giyelim.”

“Yağmuru sevmem,” diye homurdandı Gaspar.

“Aa, ama dinle bak,” dedi Bazil. “Yağmur sayesinde toprak ıslanacak ve bol bol çamurumuz olacak. Çamurdan bir sürü ev yapabiliriz.”

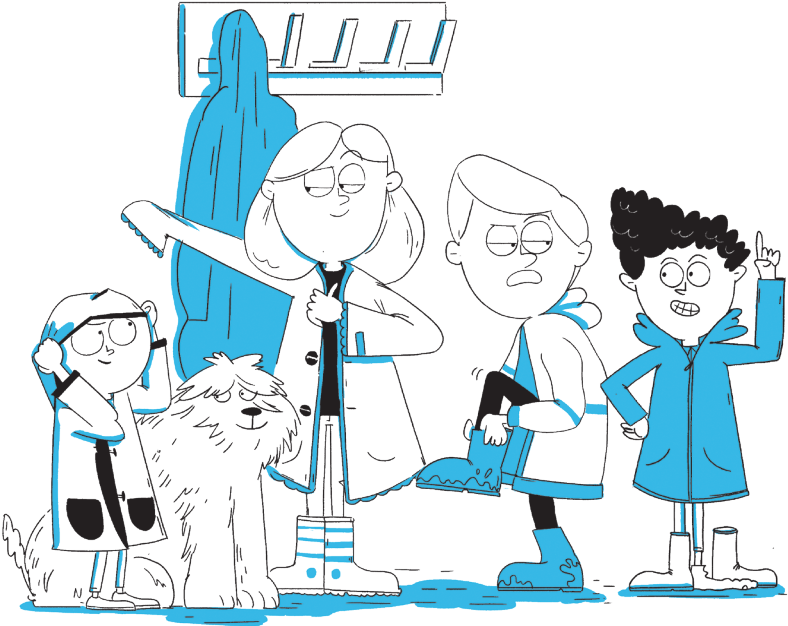
“İğrenç,” dedi bu sefer de Gaspar, somurtarak.

“Ya hayır, göreceksin. Çamur kuruyunca sertleşecek, evlerin duvarları sağlam olacak ve...”

Bazil’in konuşması bu noktada kesildi, çünkü anem bir hışımla kapıya geldi. “Sakın bana bu havada dışarı çıkıyoruz demeyin,” diye söylendi.

Bakın, görüyorsunuz; bu durumda da, “hayır, dışarı çıkmıyoruz,” diye cevap veremezdik, çünkü TAM OLARAK bunu yapmak üzereydik.

“Dışarı çıkmalarını ben söyledim!” diye seslendi babam salondan.

“Aa, olmaz!” diye cevap verdi annem. “Yağmur yağıyor!”

Montlarımızı çıkardık...

“Şeker değiller ya erisinler!” diye karşılık verdi babam. “Biraz yağmur iyi gelir. Hadi dışarı, marş marş!”

Montlarımızı yeniden giydik...

“Sana katılmıyorum hayatım,” dedi annem, kapının önüne geçerek. “Her yerleri çamur olacak. Çıkarın bakalım montlarınızı.”

Yani, ne yapacağımızı bilemedik. Pupet bile şaşıtı kaldı ve sonunda havlamaya başladı. *Dışarı mı? İçeri mi?* Klasik anne baba davranışlarına bir örnek işte...

Harekete geçen babam oldu. Başını uzatıp anneme seslendi.

“Seninle iki saniye konuşabilir miyiz?” dedi kaş göz yapıp salonu işaret ederek.

“Geliyorum,” dedi annem. Sonra bize döndü, bakışlarıyla bizi hizaya getirdi. “Siz burada KIPIRDAMADAN bekleyin.”

Pupet üzgün üzgün yere oturdu. Biz de montlarımız ve botlarımızla orada öylece bekle-

meye başladık. Anne babamızı çok iyi tanıyoruz. Aynı fikirde olmadıklarında bir köşeye çekilirler ve kısık sesle tartışarak çözüm bulmaya çalışırlar. Ama öyle bir çözüm olmalıdır ki bu, Ebeveynler Gezegeni'nde, birbiriyle en iyi anlaşan anne babanın onlar olduğuna inanalım isterler. Ve aralarında çelişkinin ç'sine dair bir şey bile olmadığına... (Ah, ah, ah!)

İşte, kendilerinin en mantıklı ebeveynler olduklarına bizi inandırmak için yine köşeye çekilmiş, fısır fısır konuşuyorlardı.

“Tartışma başlıyor!” dedi Bazil gülerek.

“Üçe kadar sayıyorum!” diye ilan etti Timote.

Ama saymasına gerek kalmadı. Annemle babam, kolları göğüslerinde çapraz, çatik kaşlarla yanımıza geldi.

Babam, “Çok güzel,” diye başladı konuşmaya. “Annenin de belirttiği üzere, yağmur yağıyor. Bu yüzden bahçede oynamak için uygun bir zaman değil.”

“Ben de babanıza şu konuda kesinlikle, yüzde yüz katıldığımı belirtmeliyim ki,”

ŞENLİK AİLESİ'NE HOŞ GELDİNİZ...

Şamataya, gürültüye,
curcunaya hazır olun!

Şenlik Ailesi, görüp görebileceğiniz en tuhaf aile. Bu ailede bir adet anne, bir adet baba, dört adet afacan çocuk ve bir adet de köpek var. Ama daha da önemlisi, evde her gün yeni bir macera var!

Bugün hava yağmurlu. Bahçede oynamak mümkün değil.
Ama Şenlik Ailesi'nin anne babası, çocukların ekran başında
zombileşmesini de istemiyor. Peki ne yapacaklar?

Tabii ya, salonda çadır kurabilirler! Müthiş eğlenceli olur!
Oluyor da.

Ama sonrasında olanlar, önce anne babanın, ardından da
çocukların greve gitmesine yol açıyor. Şimdi evde kargaşa hâkim.
Söz kimde? Kararları kim verecek? İşler nasıl yürüyecek?

Bunları ancak, bu kitabı okuyanlar bilecek.

tudem.com

Facebook Twitter YouTube LinkedIn tudemyayingrubu

ISBN: 978-605-285-936-0

9 786052 859360